

Micky Hoogendijk

NA VEERTIEN JAAR IS MICKY HOOGENDIJK (53) TERUG IN HAAR GEBOORTESTAD AMSTERDAM. IN HUIZE ZONNEWIJZER AAN HET VALERIUSPLEIN VINDT ZIJ EEN NIEUW ONDERKOMEN VOOR HAAR GALERIE EN STUDIO. SAMEN MET TUINONTWERPER ERWIN STAM GEEFT HOOGENDIJK DEZE MONUMENTALE WONING UIT 1919 EEN EIGENTIJDSE INVULLING. DOOR DE BINNEN- EN BUITENRUIMTE TE TRANSFORMEREN TOT EEN SALON VAN KUNST VERGROTEN ZIJ DE ARCHITECTONISCHE BETEKENIS VAN DE STADSVILLA. MET *THE ONES AT HOME* SCHRIJVEN ZIJ VERDER AAN DE GESCHIEDENIS VAN HUIZE ZONNEWIJZER DOOR HET SAMENBRENGEN VAN KUNST EN NATUUR. HOOGENDIJKS SCULPTUREN, STAMS TUINONTWERP EN DE AMSTERDAMSE SCHOOLSTIJL VAN HET HUIS GEVEN EEN ESTHETISCHE TOTAALERVARING, WAARBIJ EEN GEVOEL VAN HERKENNING EN THUISKOMEN VOOROPSTAAT.

TEKST *Sanne van Kuijk*
FOTOGRAFIE *Bastiaan van Musscher, Peter Baas*
VISAGIE *Selke Stojancic*

JE HEBT OP MEERDERE PLEKKEN TER WERELD GEWOOND. WAT MAAKT NEDERLAND EN IN DIT GEVAL AMSTERDAM JOUW THUIS?

‘Na achttien jaar realiseerde ik me dat ik het hardste lach in Nederland, dus ik had de allerbelangrijkste reden om ergens terug naartoe te gaan. Als ik hier met mensen aan tafel zit die ook opgegroeid zijn met *De Fabeltjeskrant* is er meteen herkenning, en dat heb ik zo lang gemist. In Japan, Amerika, Spanje of België had ik dat niet. En naarmate je richting de vijftig gaat, worden die dingen best belangrijk. Ik woon nu ook op de hoek van mijn geboorteplek. Amsterdam-Zuid is enorm veranderd. Het is wat braver geworden allemaal, maar daardoor voelt het ook heel veilig.’

WAT VIND JE DE ULTIEME LUXE IN EEN HUIS?

‘De mooiste lichtinval. Zeker in de winter heb je een heel mooie lichtinval in het huis. Ik zou heel graag met één knop al het licht willen bedienen. Verder zou ik het heel erg luxe vinden als ik in plaats van een G-label alles duurzaam goed voor elkaar heb. Ik heb hier geen burens, dus dat is mijn luxe. Het is een losstaande villa en ik heb een tuin van 170 vierkante meter midden in de stad, dát is luxe!’

WAT BETEKENT DIT HUIS VOOR JOU EN WAAROM VOEL JIJ JE HIER THUIS?

‘Het is een eer om hier te wonen en werken. Het is een monumentaal pand waar veel gebeurd is. Vanochtend nog kreeg ik een appje van een vriend met foto's van Duitsers die dit huis ooit in beslag hebben genomen. De officieren hebben hier gewoond. Dan is het dus heel erg mooi als je met al je liefde dit huis opnieuw eert, de warmte laat zien en alles gladstrijkt. Dat is mijn taak als kunstenaar. Dat je mooie dingen maakt die mensen raken. Ik heb een uitdrukking toen ik weer in Amsterdam ging wonen na achttien jaar buitenland en vier jaar Brabant en dat was; *go laugh in the places you've cried before, change the narrative*. Dat zag ik op een gebouw staan en volgens mij is dat wat dit huis is. Dit huis is een sprookje. Van buiten lijkt het een bunker, maar als je naar binnen gaat opent het huis zich voor je. Als je de tuin in loopt en je draait je om, dan is het gelijk aan een prachtige villa in Blaricum. Ik ben iedere dag enorm gelukkig dat ik hier mag wonen. Het jammere is dat ik een kort contract heb, want in Amsterdam krijg je geen huurcontracten voor langer dan twee jaar. Mijn grote wens is dat ik iets langer mag blijven, dat ik er nog een tijdje van kan genieten. En zo niet, dan heb ik twee heel mooie jaren hier gehad. Ik ben 24 keer verhuisd in mijn leven, ik ben nooit zo bang voor nieuwe dingen. Ik heb ook het gevoel dat dit huis een kunstwerk is geworden voor me. De manier waarop ik het heb ingericht, samen met allemaal lieve vrienden die mij hebben geadviseerd. Het voelt als een heel project.’

HOE BEN JE VAN FOTOGRAAF NAAR BEELDEND KUNSTENAAR GEWISSELD?

‘Bij mij ontstaat alles altijd heel organisch. Ik kreeg een camera van mijn moeder een maand voordat ze overleed. Daardoor zat die emotie erin dat ik daar mee wilde werken en dankzij haar ziel is dat geëxplodeerd. Ik wilde na acht jaar succesvolle fotografie over de hele wereld al een tijdje naar 3D. Een van mijn favoriete kunstenaars is Fontana, hij snijdt door doeken. De meeste kunstenaars zijn altijd op zoek naar meer, naar een soort van groter goed. Dat gebeurde ergens ook bij mij. Ik had een maand lang lessen boetseren gevolgd in Amerika, tussen de huisvrouwen, en toen zei de lerares; “Sorry, we maken hier asbakken en vaasjes, maar jij doet echt iets heel anders. Dus ga vooral door, maar ga wel iets anders doen.” Maar daar moet je wel tijd voor hebben. Ik had de ene expositie na de andere in Canada, Mexico City, Bogotá... Ik was alleen maar aan het reizen en aan het werk. Toen kwam ik in Nederland en had ik een workshop geboekt in Frankrijk, en toen brak Covid uit. Op de dag dat ik zou vertrekken gingen de grenzen dicht. En toen zat ik helemaal in mijn uppie in de boerderij in Brabant. Dat alleen-zijn was best wel heftig. Om mezelf te redden begon ik toen met het werken met brons. Maandenlang werkte ik elke dag. En daar kwamen de bronzen sculpturen *The Ones* uit, wat

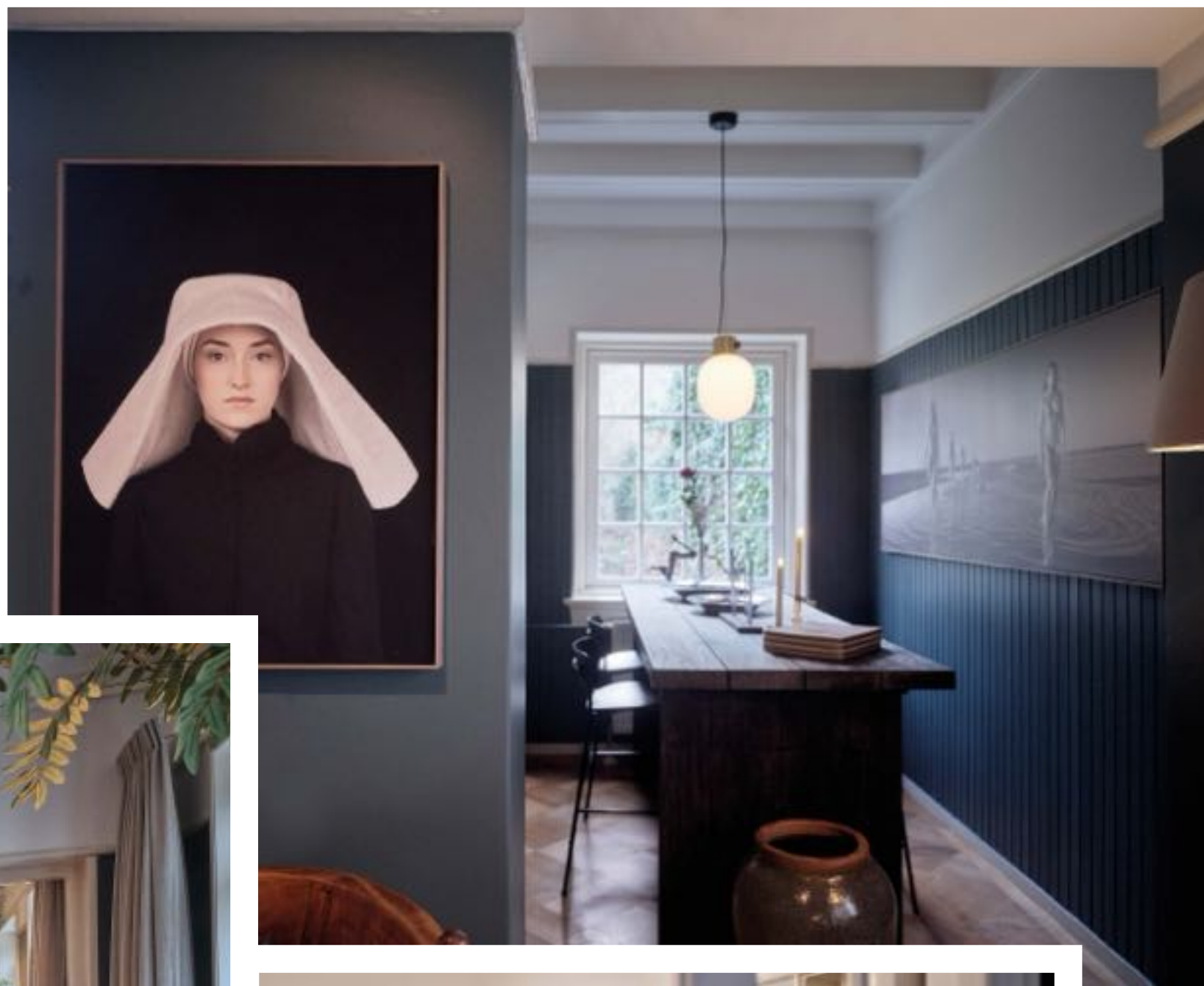

letterlijk een verbeelding was van wat ik voelde en ervoer in die tijd. Dat we die verbinding zo nodig hebben als mensen. Dat we zo'n pandemie samen moeten doen. En het gemis van de mensen niet te vergeten. Het is heftig als je niet bij je geliefden kunt zijn. En bij kunstenaars werkt dat altijd nog even door. Daar zijn die beelden uitgekomen en het werd heel snel opgepikt. Mensen herkennen zich in die beelden. Ik heb nog nooit een beeld verkocht zonder dat die emotie ook heel duidelijk aanwezig is. Men ziet hun eigen families erin en dat is alles waard. In april sta ik een half jaar links van de Biënnale van Venetië, in de Marinessa-tuin, met mijn beeld van vier meter hoog. Dat is even knijpen!

WAT ZOEK JIJ IN KUNST ALS JE IETS WILT AANSCHAFFEN?

'Ik verzamel heel graag mooie dingen. Op de PAN heb ik laatst heel mooie stenen gekocht. Het moet me raken, zo simpel is het eigenlijk. Het is zoiets als verliefd worden, en dan wil je het hebben, haha.'

WAT WIL JE JOUW CLIENTÈLE GEVEN MET JOUW KUNST?

'Heel simpel; mooie dingen maken die mensen raken. Het is zo bijzonder als iemand hier komt en ze worden geraakt. Ze worden verliefd op het werk. Dat vind ik het allerleukste om te zien. En dat ik vervolgens dan bij mensen thuis hang of sta en dat ze daar hun verhaal bij hebben. Dat is een rijkdom dat je steeds maar cadeau krijgt.'

WELKE ITEMS VERHUIZEN AL JARENLANG MET JE MEE?

'Ik heb alles de hele wereld overgesleept. Dus mijn boeken, kunst, antiek van de familie, het kristal van mijn moeder... Het meubilair heeft zich moeten aanpassen door de jaren heen. Elk huis heeft weer zijn eigen verhaal. Ik heb bijvoorbeeld een te gekke zwarte, tijdloze bank en een salontafel die in elk interieur passen. Zo heb ik ontzettende mazzel gehad en van mijn goede vriend Dickie Zebregs van Zebregs&Röell een Van Mekerens-kabinet uit de zeventiende eeuw in bruikleen gekregen. Dat kabinet heeft vorig jaar op de TEFAF gestaan. En dat mag hier nu in mijn eetkamer staan. Dat maakt het huis wel echt heel bijzonder.'

WELKE HERINNERINGEN VORMEN JOU EN DRAAG JE MET JE MEE?

'Eigenlijk alles. Mijn moeder en haar opvoeding zitten heel erg in mij. Ze was een heel vrijgevochten vrouw, ze was net even anders dan normaal. Ze heeft mij nooit geleerd dat er lijntjes waren waarbinnen je moet kleuren. Dat was mijn opvoeding. Dat was ook weleens lastig, maar ik ben er nu blij mee. Ik heb een gek en heftig leven achter de rug en ik merk nu dat ik daar eigenlijk alleen maar de vruchten van pluk. Door al die ervaringen voel ik me rijk, ook al was het soms pijnlijk. Alles gaat heel goed op dit moment. Ik heb een heel fijn leven. En alles in dit huis heeft daartoe bijgedragen. Wat ik ook heel fijn vind aan dit huis is dat er af en toe mensen komen die er ook echt van genieten. Bijna iedereen die langer in Amsterdam woont kent dit pand. Ze vinden het allemaal bijzonder om hier een keer te komen kijken.'

JE HEBT EEN KLEURRIJK LEVEN, ZEKER NIET ALTIJD GEMAKKELIJK. WAT HEB JE OVER JEZELF GELEERD?

'Dat als je zacht blijft, dat het beste is. En doe enkel wat je leuk vindt!'

MICKY'S FAVOURITES

BOEK

ATLAS *SHRUGGED* VAN AYN RAND. DAT IS HET MEEST GELEZEN BOEK TER WERELD. IK BEN HEEL ERG FAN VAN AYN RAND.

KUNSTWERK

IK BEN DOL OP FONTANA'S. ALS IK NAAR DE TEFAF OF EEN ANDERE BEURS GA, GA IK ALTIJD OP ZOEK NAAR DE FONTANA. DAAR BEN IK AL GEK OP VAN KLEINS AF AAN. DAT HEEFT MIJ ALTIJD GEFASCINEERD.

KUNSTENAAR

ANSELM KIEFER IS VOOR MIJ DE GOD VAN ALLE KUNSTENAARS.

FOTOGRAAF

SEBASTIAO SALGADO, ERWIN OLAF EN HELMUT NEWTON. HELMUT MAAKTE SAMEN MET ZIJN VROUW DIE NAAKTE FOTO'S VAN VROUWEN. ZO BIJZONDER DAT DIE VROUWEN ZICH ZO DURFDEN NEER TE ZETTEN VOOR HEM EN HAAR.

KLEUR

HEMELS- EN NACHTBLAUW.

SERIE

SUCCESSION.

GUILTY PLEASURE

MASSAGES. IK BOEK EENS IN DE WEEK EEN MASSAGE.

INSTAGRAMACCOUNT

MINI ART ZONE. ZIJ LATEN ZIEN WELKE KLEUR ER ONTSTAAT ALS JE BEPAALDE KLEUREN MENGTT. IK BEN NU STIEKEM AAN HET SCHILDEREN EN DIT ACCOUNT IS TE GEK.

HERINNERING

DE ANTICIPATION VAN WAT ER MORGEN GEBEURT.

LEVENSLIES

JE MOET HET DOEN. HEEL VEEL MENSEN WILLEN DINGEN. DROMEN OVER DINGEN, BEDENKEN DINGEN, ZEGGEN DINGEN. MAAR JE MOET HET GEWOON DOEN. EN ALLEEN ALS JE HET DOET, GEBEURT HET OOK. ■

